

שלושים שנה בדיקת חלפו מאז. אחרי פרשת זידמן, פרצה פרשת האח והאחות. מרון ראש הישיבה הגראם"מ שך זוק"ל עמד כחד חנית בפוץ, העניק את עולם התורה, וזעקה ליבו הנעה את אמות הסיפים כנגד הרוצים להפוך דעת תורה והלכה לפוליטו * מרון הסתיע פלר זוק"ל יצא במחאה נוקבת נגד "המגלה פנים בתורה שלא ההלכה" והזעיק את הנאמנים לדבר ד' למערכה * עוד לפני שניתן "ההיתר", הבחן עמדו ההוראה מרון הגרי"ש אלישיב שליט"א בסכנה הולכת וקרבה והתייצב כחומה בצורה על משמר ההלכה ופועל בכל כוחותיו כדי להסיר חרפה ומכשול נורא ולהלחם בכל נסיון לפגוע בהלכה - קודש הקודשים של האומה היהודית / פרק ב'

על אשור וההלכה

אורץ החכמה
1234567
אתה תזמין?

אורץ החכמה
1234567
אתה תזמין?
1234567
אתה תזמין?

פרשת "הLN זידמן" - פרשת "האח והאחות" - שלושים שנה. זה קורה החודש בדיקת לפני שלושים שנה. בח' טבת תש"ג התכנסה מועצת גדולי התורה כדי לדון בשערויות שהלכו והתפשטו באוטם ימים כאשר בשדה קוצים * לא בכדי השתתפו בישיבה מיוחדת זו מרון הגרש"ז אוירבן זוק"ל ויבדלחת"א מון הגרי"ש אלישיב שליט"א * כמו שעמד בראש המערה על משמר ההלכה נגד כל ניסיון לפגוע בקדש הקודשים של האומה היהודית על ידי קעקוע את חי האישות עליהם נשען כל בית ישראל, על ידי פתיחת שערם לפוסלי חיתון ולאסורים לבוא בקהל ד' - כמו גם לזרים שלא נתגירו ההלכה, עמד מרון הגרי"ש אלישיב שליט"א בחוד חניתה של המערכת הקשה והמושכת על משמר ההלכה

* פרק נוסף מזכרונותיו של הרב צבי יינמן שליט"א

תש"ג), היה סקירת אירופי אותו ימים מביאה אותנו מספר חודשים לאחר, לחודש מנחמא-אב תש"כ. כמו בפרשת "הLN זידמן", מציג הרב יינמן, היה זה מון הגרי"ש אלישיב שליט"א שעוד שניות רבות קודם "ההיתר" הבחן בסכנה וראה מה עמד לעולל אותו גורן, במידה ויבחר למשרת הוראה"ר לישראל, וכבר אז החליט שיש לפועל, ובכל הנחישות כדי להפר את מזימותיו הנוראיות.

"בכל בוקר היינו (הגרא"א גולדשטייט זצ"ל והרב יינמן - ב. ר.) מתייצבים בכיתו של מון הגרי"ש שליט"א, כדי לדון בכל פרטי המאבק. עמדנו או נפעים ונדרמים לנוכח ההבנה העמוקה של מון שליט"א

הרבי יינמן בשיחה עם מון הגרי"ש אלישיב שליט"א

בנין י. דבינוביץ

אוצר החכמה

פרק הקודם סקרו נ בהרבה את פרשת "הLN זידמן", פרשה שהסעירה את העולם היהודי בכלל ואת עולם הרבנות וההלכה בפרט, אך ללא ספק, הפרשה שגרמה לסתירה בהא הירעה יבעזם ל"רעדת אדמה" אשר זעעה את אמות הסיפין, הייתה פרשת "האח והאחות" - "פרשת הממזירים", פרשה שהגיעה לשיאה בחודש זה בדיקת לפני 30 שנה, באותה ישיבה מיזוחת של מועצת גדולי התורה אשר בה השתתפו באופן נדיר ומוחיד מון הגרש"ז אוירבן זוק"ל ויבדלחת"א מון הגרי"ש אלישיב שליט"א.

הרבי יינמן מציין, כי בעוד הכל צבורים שהפרשה החהה או (בכ杀人)

בְּאֵת־אֶלְעָזָר

הַיְהוּ אֱלֹהִים זָהָר אֲשֶׁר גָּדוֹלָן הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְהַגָּדוֹלִים
בְּאֵת עַד־הַיּוֹם וְבָבָבָם כְּאֵת־הַזָּמָן אֲשֶׁר־בָּבָבָם
בְּאֵת־אֶלְעָזָר.

עַל־הַגְּדוֹלִים כְּאֵת־הַזָּמָן כְּאֵת־הַזָּמָן
גָּדוֹלָן כְּאֵת־הַזָּמָן. וְכֵן כְּאֵת־הַזָּמָן כְּאֵת־הַזָּמָן
בְּאֵת־אֶלְעָזָר אֲזָהָר כְּאֵת־הַזָּמָן אֲזָהָר בְּאֵת־הַזָּמָן.

וְכֵן כְּאֵת־הַזָּמָן כְּאֵת־הַזָּמָן אֲזָהָר אֲזָהָר בְּאֵת־הַזָּמָן
וְכֵן כְּאֵת־הַזָּמָן כְּאֵת־הַזָּמָן אֲזָהָר אֲזָהָר בְּאֵת־הַזָּמָן.

המשיעים בהתחפשות רעה זו
המסוכנת לקיום האומה, עתידים
לייתן את הדין.

๐๐๐

לפניהם שנסמך אורות המאבק
הנחרץ על משמר ההלכה בראשו
עמד מרכז הגי"ש אלישיב שליט"א,
מן הרראי לוחור מעת לאחרו,
לחחילהה של הפרשה עוד בשת
תשטי", או הגיע לדין בפני בית
הדין הרבני בתל אביב נושא שרוטט
של ידי הוגו לנגר. בשנת ח'רף'ג
נישאה ח. גינברג בניוואים (בולק)
ראשוניים לגור צדק אברהם (בולק)
בורקובסקי, ובשנת תש"ד התהננה
בשנית עם אוטו לנגר, חיל בצבא
הבריטי, ללא גט, רוח"ל, מבלה
הראשון. מנשואים שניים אלו נלווה
אה ואחותה לבית לנגר.

פסקת בית הדין הינה ברורה
וחחלילית: האח והאחות פסולים לבוא
בקהיל ישראל. כעבור כעשר שנים הם
פונים כדי לבקש היתר נישואים. הפעם
התיק הגיע לדין בית הדין הרבני

ההיתר, וכבר בתאריך י"ג מנחמת'אכ
ניסח יחד עם הגרא"א גולדשטייט וצלל
מכחוב שכוחתו "דעת תורה". המכחוב
פורסם ב"י"ז מנ"א בעיתון "המודיע",
והרב וינמן ממציא לדיינו את כתוב היד
המקורית (של הגרא"א גולדשטייט וצלל)
וחחתימות המקוריות של מרכן ורben
גדולי ישראלי וצוק"ל.

הרב וינמן מספר, כי מרכן הגי"ש
שליט"א בקש שדרason ייחתום על
המכחוב מן הגרא"י אברמסקי וצוק"ל,
ולאחר שהחתום צירף אף הוא חתימתו,
ישראל: מרכן הגרא"י קניבסקי וצוק"ל,
מן הגרא"ם שך וצוק"ל, מן הגרא"ח
شمואלביץ צוק"ל, הגרא"ש אויערבאך
צוק"ל, ומרכן הגרא"ם חברוני וצוק"ל.
במכחוב נאמר: "זרוח עווים עובר עתה
באזרעינו הקוזחה ומטעה את הובט
כאיilo יש יכולת לשנות את ההלכה
המקובלת עליינו מסני ומדור דה,
ולחותר דברים האסורים על יסודות
שאין להם שחר והם שקר וכוב. אנו
מצחירים שכל האומר כן אין לו חלק
בהלכה ואין לסתוק על הוראותו, וכל

בדרכי המאבק השווים. הוא ידע
לאבחן במידוק מה צריך לעשות ומה
לא, איך פרטום יכול להוציא ואיזה
להיות, וכך בכל פרט ופרט במאבק
המושך לא חזנו כמלוא הנימה מבלי
לקבל את הוראותיו והכרעתיו".

^{אלה} כאמור, היה זה בסוף שנת
תש"ב. לקראת הבחרות לרה"ר
הופיע גוון במסובות עיתונאים
ובחויפות נספות, והודיע, שכבר
מצא "היתר" למזרום, ולשם כך
הוא זוקק ל"בית דין". הוא אף
האשים את העיתונים בפרסום מוקדים
של הענן, ובמידה והיו מתפקידים
מעט, הרי כבר היה נמצא ב"יד".

^{אלה} מרכן הגרא"ש שליט"א שכטבויות
עניא כבר הבחן מה עתיד להתרחש
וואה את הסכנה הגדולה האורבת
מכיוונו של העמד בראש המועצת
אשר בחשתלטו וმתרך כנעה לרין
מנינו עלול לעקע את כל גומי תורה
והלכה העומדים בצד פרשה של
האומה היהודית: נשוא פסולי קהיל
וחיתון, גירות ועוד... לכן מרכן
שליט"א לא המתין שגורן יבצע את

בשם התורה תורתו של הקב"ה, והז' כעומד ומצהיר שאין דבר ח"ז אם ישלפו דיני התורה הקדושה לכל אשר ייחפוץ בשירותם לבו, אני יודע איזו מילים יתאיימו לנכונות נבילה כזאת. אני יודע איזה מילים יתאיימו לנכונות נבלה כזאת...".

הנזכר בפסקת הדרישה

בסיום המכתב כתוב: "ובורור שארם כוה אין לו שייכות לרבות כל וככל, כתבי כתבי קוסמין והוראותיו כהורותת הרעיםנים הרופאים שר"י שכבר הוציא עצמו מכל שלומי אמוני ישראל והציג עצמו בשורה אחת עם האחים שהיה בominator החת"ס וכיו"ב וכמותם ישארו שם לשמזה ולקלון. לחופות ולדראון עולם לדורי דורות. והנה כלל ישראל בכל דור ודור כמו עליו מהרשים ומחריבים שונים המתוקוממים על תורה"ק והקב"ה מצילנו מידם. הם כרעו ונפלו ואנחנו קמננו ונחמוד, ואחו"ל כיו"ב, יאבך הוא ואלף וכיו"ב ואות אחת מן התורה לא יתבטל ח"ז".

מיד למחורת ה"היתר" המחותף, התיצב ממן ראש הישיבה הגראם"מ שך זצוק"ל באופן מפתיע בכינוס המרכז הארצי של אגוזי, כאשריו מתלווה הגאון רבי שלמה ברמן שליט"א וביקש לשאת דברים במועד זה. ממן זצוק"ל בקש בדרך זו להעמיד את הפרשה למרכז המערכת הציבורית, כענין של עולם התורה כולם ולא רק כנוסא פנימי של בית הדין אשר ישבו על מודכת הפרשה, שכן ממן זצוק"ל ראה זאת כמקרה חרור עד מאד, והנוגע לכל אושיות הדת, ההלכה והתורה, ושל עולם השיבות וראשיה.

בדברים נוקבים זעק ממן זצוק"ל ואמר: "באתי לכאן לא להשמי נאומים, כי אם להביע את זעמת לבינו לנוכח המצב. לעיתים יש לצאת בנאומים ובמאמרים, אך יש וצריך לזעוק, כאשר פוצצת שרפפה, הרי למטורף ייחשב הצועד לאטו בשובה ונחת ויאמר אני יודע לדבר. להוי ידוע כי בוערת אש, מתקחת להבה, שורפים את התורה ותולשים ממנה גוילים גוילים, יש לזעוק לנוכח שריפת התורה שכזו גועלד".

"הרשב"א בתשובותיו כתב שכל זמן שהוא חי, יש מי שעומד על

"פסק הדין" של גורן, כי הוא מתייר את הממזירים לבוא בקהל ישראל, פורסם בעיתון "הצופה" ב"ח כסלו. גורן טען, כי ה"היתר" נחתם כמה כימים קודם לכן יחד עם עוד קומץ דיינים עולמיים ומסורתיים (על פרט ה"היתר" בהמשך). עוד באותו ערב נשאו בניוואר בזק האח והאחות. חSHIPת ה"היתר" בכל התקשורת בארץ וה"חגיגה" הגדולה של העיתונות השונות. כן יצאו מתחת ידו פסקת הדרישה 334567 דין בעניין בחודש תמוז תשכ"ח, בחשון תשל"ל והפסק האחרון ניתן ב"ג שבט תשל"ל או קבע ביה"ד בראשותו, כי "לאחר שמיית התקיק והעין בחומר שבתיק ולאור נימוקי ביה"ד האזרוי, אין בידינו לשנות את פסק הדין נשוא הערוור".

מأחוריו וגם מלפני הקלעים בחשכל העת בפרשה, הרה"ר הצבאי קבוע כל גודלי ישראל בגilio דעת פומבי כי כל "פסקיו" של גורן שוים במליפות השום. בגilio דעת עליו חתמו ממן ורבנן גודלי ישראל צזוק"ל ולהבחל"ח ממן הגרי"ש אלישיב שליט"א נאמר: "מוזעזעים אנו עד עומק נפשנו מן המעשה הנורא, שקס אחד אשר בשם רב יכונה, ויעז במצח נחשוה לשלו יד בתורת משה להתריר מפסולי קהיל בדרכי העתודים, בהפקעת יהדותו של אדם העומד בחזקת גור והפיקתו לאגוי, ובזה פרוץ פריצה נוראה בחומת דת תורהינו הקדושה. על כן אנו מכרים שכל הראותינו של איש זה בטליין ומכובלין ואסור לסמוק עליהם כלל וכלל".

מן הגרי"י נביבסקי זצוק"ל וממן הגראם"מ שך זצוק"ל ניצבו בחזיות המערה, הסעירו את עולם התורה וייצאו חוץ נגד הפיכת דעת תורה והלכה לפולשת. ממן בעל ה"קהילות יעקב" זצוק"ל יצא במכבת מהאה חריף ביותר נגד הרה"ר ולאחר שמכאר בארכיות את העניין של כתוב: כי "גilio פנים בתורה שלא כהלה" מגלה פנים בתורה שלא כהלה כתוב: כי "גilio פנים בתורה והוא הרמת יד על התורה ועל נתן התורה וכו', וכי' וקי' המקדיח תבשילו בריבים ומחלל ש"ש בפרהסיא ממש כלפי כל העולם כולם להורות שוא ומדוחים

בפתח מקווה, בראשותו של האב"ד הגרש"ש קרליין זצ"ל. ביה"ד דין בשנית בחק בצורה מקיפה ויסודית והכריע בשנית נחרצות כי החלטת ביה"ד הקדמת שריה וקיימת ואין להתריר לבוא בקהל את ילדי הזוג.

הרב ויינמן מספר, כי ממן הגרי"ש אלישיב שליט"א הכיר את הנושא לפני ולפנים, ועמד בקשר יומיומי הדוק ורצוף עם הגרש"ש קרליין זצ"ל שדן בתיק בפתח התקווה בשלבי השוניים. כן יצאו מתחת ידו פסקת הדרישה 334567 דין בעניין בחודש תמוז תשכ"ח, בחשון תשל"ל והפסק האחרון ניתן ב"ג שבט תשל"ל או קבע ביה"ד בראשותו, כי "לאחר שמיית התקיק והעין בחומר שבתיק ולאור נימוקי ביה"ד האזרוי, אין בידינו לשנות את פסק הדין נשוא הערוור".

מأחוריו וגם מלפני הקלעים בחשכל העת בפרשה, הרה"ר הצבאי קבוע כל גודלי ישראל בגilio דעת באותם ימים שלמה גורן, וזהו לנוכח העובדה, כי האח והאחות היו מקרובים לשור הביטחון בהם ימים, משה דין, ובנוסף הפעלו מערכת לחצים ציבוריים אדריכים, כדי להביא להתרים לבוא בקהל, אולי היה ברור, שככל עוד גורן משרות בצד, הוא לא יכול לעשות דבר כדי לשנות את שלושת פסקי הדין שניתנו בעניין, אך לקרה מערצת הבחירה לרה"ר, כבר ניתן היה לחוש بما שגורן מבקש לעולל, כשהוא אף רותם את הפרשה לזרכו כך שהרב יסייע בחירותו.

בפרסומים שונים שגורן עמד מאחוריהם נאמר, כי במדיה וגורן יבחר כרב ראשי, הוא יתר את המשומות. הוא אף נתן הבתו החשיאות ופומביות בעניין זה ונתן לכלום להבין, כי צריך לשים סוף ל"סבל ולדמעות של האח והאחות". וכך אכן קרה. עם בחרותו של גורן לזה"ר ונשיא בית הדין הגדול, התפטר ממן הגרי"ש שליט"א מחברותו בכיה"ד. גורן האיך בשור הדות לקלbet את ההתפטרות בהקדם, אך בהמשך נתקל גורן ביתר הדיינים שסיבכו לשבת עמו יחד בדין. מאוחר יותר, מצא גורן "פטנט" ובו חייב כל מועמד לחתום על מסמך, לפיו הוא מתחייב לשבת בכל הרוכב של דיינים...

זו פעם ראשונה שאנו עומדים בפני
עובדת של שוחד על ידי הבתחת
קולות וזה הסכנה הגדולה ביותר
לרבנות וליהדות".

בעוד המערכת בתוככי היהדות החרדית בארץ ובתפוצותיה היתה ברורה ונוכחשה, וכל גדולי ישראל יצאו בפסק ההלכה שפטקו של גורן אינם פסקים, וזאת אף הביאה את מון ראש הישיבה והגראותם שך וזוקיל ליצאת בקריאת השהכתה גלים בinalgאים והלכה מסוף העולם עד לסופו: "אם הם מותרים לבוא בקהל, הרי הוא (הרהור גורן)

בין החלטות המועצה נקבע: "모עצתה" כוabit עמוקות ורואה בחומרה רבہ את הפרצה הנוראה בחומת הדת שנעשתה ע"י הפסק הדיע בענייני פסולין חיתון, שהומצא בדרכים עקלקלות בניגוד לכל סדרי וכלי ההלכה, ומכרזת כי פסק זה בטל וUMBOTL ואין לסמוך כלל על כל פסקיו והוראותיו של בעל הפסק זה".

אסור לבוא בקהל"... הרי בצייר החילוני, ובעיר בדעת הקהיל התחשורתית, הפך גורן ל"חביב הקהיל".

הרב יונתן מזין, כי במהלך כל הדיוונים שהתקיימו בנושא, הבינו גורדי ישראלי את דעתם כי יש צורך לצאת במשמעות הסבראה לציבור הרחב כדי לקעקע את ה"היתר" של גורן - וזאת כי לא הכל מקרוב ההמון הבינו את גודל הסכנה לנשمة העם - הבהלה היברידית לאזרה בר הפל

משמעותם כחלמייש צור. אל תפחדו מאיזומים ולחצים, ודעו כי גודלי התורה והיהדות החדרית בכל העולם עומדים איתן אחריכם, זו יהא עמכם... המועצה מביאה צער וככאב עמוק על הסתה המאורגנת המכוננת נגד גודלי תורה ותלמידיהם".

בערים הגדולות בארץ, התקיימו באוטם ימים עזראות מחהה על ביזוי התורה. באולמי וונגלי שבכני ברק נערכה עזרת ענק שעת המשא המרכזי בה נשא מון ראש הישיבה הגראט"מ שן וצוק"ל שזעך בנחמת לבו את מכабבו של עולם התורה ומחה על ביזוריה של תורה ישראל. בעזרת עניות אשר הקיימה בירושלים בהשתתפות מון הנרש"ז אויערכץ צוק"ל, נשאו דברים הגאנן הגדול רבי שמואל הלוי וואונר שליט"א אב"ז זכרון מאיר, וכן ראב"ד העדה החדרית הגאנן רבי יצחק יעקב וויס צצ"ל אשר הביא את הפסוק בעזרא (פ"ט) "כי נשאו מבנותיכם להם ולכניתם והתרכו ורע הקודש בעמי הארץות... וכשמעית את הדבר הזה, קרעתי את בגדי ומעילי, ואמרתה משער וראשי זוקני ואשבה משומם". בסיום הדברים קרע הקהיל "קריעה" בכבודיו, ישב על הארץ לאות אבל, ואמר סליחות. בן נערכו עזרות גנספות בכל חלקי הארץ...

לצד גל המהאות בארץ, עברו המהאות גם לרחבי העולם כולו, ובארה"ב התקימה הפגנה גדולה בהשתתפות אלפי איש. בצד מיזוח נפנזה משלחת של גודלי התורה באראה"ב בראשותו של מן הגרא"ם פינשטיין זצוק"ל עם מי שכיהן באותה ימים בתפקיד נשיא המדינה, ולמן שור, בעת שהותו בניו יורק, ואמר לו בין השאר את הדברים הבאים: "הפק על האח והאהות והוא פסק שלא כדין, וואי אפשר לשנות פסק ביל' שיתוף פעולה עם בתיה הרין הקודומים אשר דנו בנושא, ובלי להעביר אליהם את ראיותינו החדשות. לא יתכן שביתמנה על ידי שוחר, ואין לך שוחר גדול מוה שנתן גורן מאשר ההבטחות להיות מיקל. והוא השוויד הנדור ביוור שرك יכול להיות. על שוחר ממון כבר שמענו במיסנטנימ של הרובנות, אבל